seest ja wäljast poolt Kaetegi järgi waatame. Seest leiame Pilli
Pääs Kõnnan aga wäljan pimedamu wäel silma Kõrwas ja Käänd
silmis panden Paiko Vale sirtMel Ka nendega Ka näeb ja äramurdes
ja Kõrwis jälle Paiko nokk Kinnast, Kõnnas pisikenätt aia
leibä. Aga nüüd pimedamu weel se Aluse alu Küll Pikkama
Katsle Kotkuse pääle säest aga ütten ei ole nemä ameti weel
olla ja nakkas olla Ka weel waras, selle jaus Karawäen tema
sala sõna nagu liba kuudi (saenkoi) leggja endiedääl, ja sala
sõna olla järgmine: Tuli ahi kamba Suku! Lill Lõõlun Kut
Nelg nakk, nokk selgä! Ja Pilli sündamu Ka nenda Ka Kadas
Koll Vakten. Muidu olleas loom nüüd peris Valmis Kull olla
aga enge olla sisse weel ei ja Selle, jaus Karwäen Ka Küll
Pilli oma parempe idigure ärä aga enge ei ole ametlige seiane
saanu ei ole sies parempõnu Ka Kennigadäen: Ku länna
Karbige Wanataadi Käest enge ähma. Ku Wanataadi
mamu saanu tennu sel nenda Ku ei leäs Kimidägi, ja Kuss
Wana pagane Käest mis asja am. Wana Koll ütlelnu pool
Kinnulet Kemä teani ütelooma kuud nimi aga ei saa
ded kenge Kudasti wiisi sirge! Seest Pullu tema Wana
Taadi mana Karbige kenge ähma. Wanataadi das laanu
selle pääle: Karbige mia sial enge Kull ei aura; aga el
sia waatu mia Vahtmiest sala selle laoma ulesteen
sies ei ole sial muud Ka minija üllj kuut Kõnse üles sõõ
Kuradärä! Wana Koll marssin selle pääle Wana daadi
mant Kuruda meelege ära — aga Vahtin Ka ametlige
roovi Kaio Ka kuu sülas Käänab. Ku kuudi maawa
nu ütelnu Tima äige dalastin: „Vendadel kuud ullus pi
daau peris kinnu pealt üles Karjama, ja mõõda
jaaskme!„ Kuut Käänse üles siis Tunadära! Aga
kuut ei ate Kõrvadagi liigu Sen. Wana Ke Kõhelnu sääl
ja Kõhelnu — nu mis nüüd Vetta! Ku mea nenda ülles Ka
Wanataat Käätt Pulet Kama aab üles ja sõõlennast
ärä mis — mis mul sis sest Kaau em; el mia olnaa
Kuusaja Kaala Kiri! „Nüüdsi ole sias Ku äige mihaga

Kaui kõrgemad.

äige Karemped see Kõrd Ka mõisten, Ku saanu sõame
ruudu ja länna Wana taadi manu sellemaleges ole
saab Semät Kuda Ki wastpeltä. Ku Wana taadi manu
pääden ütelnu Wana Kollõige makel Kombel tõmõle; el
kuut ei ole nenda Pästämitte üles Käänu! Vanataat
das laanu selle pääle; ärä sia minut Küll pettinuduttu!
waidmine pirlo jala pealle ja ülle nenda Kuidas
mea sias Käsikri; ja kuut Kõnsel sia Kalema pilk
üles — „! Wana sarwikul olla kiam Küll ei das üsel da
aga asi olla Kõrd olle weel sel ei ole wõinu Ka siana
õige mehastige paraku; muud Ku länna kuudi Kakuk
ses ütte äige Kõnge keppa aksa, ja ütelnu säält nenda
kill äkri ol waasalt wõinu Kuulda: „Kuut Kõnse üles
sõõ Kurad ärä!„ Kuut Karanu selle pääle Kuusälk
maast üles, ja Kõmmanu Wana Kolli kepa akaan
lõhki ja Wana Kolli weri joos Ken kepa mõõda
mokka, selle pärast ei kepi! määb punane olewad!
Pääle selle pidanu kuut Karja poisi animoõidmaga
nüüdsel ääl Kraanide ja muri Ki; aga seel saadis Ku
Ka üüdse Kõrd: „Pere naisel Vetsi Valle Kosära sõõna
ja sias Karjaga Kaden Tullu, Kenna peremaine para
wiisi leiba. Kuut Küsken peremaise Käesti „ Kas
sa minul pätsi Kest Kahe? „ Peremaine ütelnu
selle pääle „ Kus Vetsi Valle Kom?! „ Aga — kuut
waatanu peremaisele: „ Kõsi Valle Kom wanatäe
ja Kõnnä all.! „ Sis saanu peremaine ehkaaga Kätten
akjuat Kuuma Kiwi ja ütelnu kuudile „ pätsi Ka
om siin ja wis anu Kiwi kuudil Kõnge wakele. Kuut
Kõrdsen sias Kõua ärä mis semäl pirlatki Kõnsanu
om. Ja joos Ken Kädage mõtsa Kus lemä suga
pirlatki eel lab, ning nagu pool Kälk mas mias
kimuo ininesto loomi murdme Keikib. Aga
wana pagane järgi ja äänu sugulesi and ded temä